

ไขข้อข้องใจเกี่ยวกับเรื่องการทำบุญ

**1. จุดประสงค์ของการทำบุญ คือ ทำเพื่อจัดความ
ตระหนี่และความโลภ แต่พอทำแล้วอธิษฐาน
อยากได้นั้น อยากได้นี้ ไม่จัดว่าเป็นความโลภหรือ ?**

ตอบ ความโลภหรือความอยาก มี 2 แบบ คือ
แบบไม่บริสุทธิ์ กับแบบบริสุทธิ์

แบบแรก แบบไม่บริสุทธิ์ เป็นความอยากของคน
มีกิเลสตัณหาเป็นแรงกระตุ้น เช่น อยากจะมีภรรยาเพิ่มอีก
สักคน หรืออยากยกยอกเงินของเขา เป็นต้น เป็นความ
อยากที่เปรียบเสมือนคนทำงานหนักเพราะแรงกระตุ้น
ของยาเสพติด เช่น ยาม้า ยาบ้า คือกระตุ้นให้ทำงานไป
ชั่วระยะหนึ่ง พอหมดฤทธิ์ยา ก็ทำให้ร่างกายอ่อนเพลีย
อย่างเดิม และมีสุขภาพแย่ลงทุกวัน และพอเสพครั้งต่อๆ
ไปก็ต้องเพิ่มปริมาณยามากขึ้นเรื่อยๆ จนสุดท้ายก็ต้อง
ตายเพราะยานั้น

แบบที่สอง แบบบริสุทธิ์ เปรียบเสมือนน้ำกลั่นที่สะอาดแล้ว ไม่มีฝุ่นละออง หรือเชื้อโรคเลย ย่อมให้คุณแก่ร่างกายอย่างเดียว ซึ่งยิ่งดื่มก็ยิ่งทำให้ร่างกายสดชื่น ระบบขับถ่ายดี ระบบการดูดซึมดี และร่างกายก็ดีขึ้นเรื่อย ๆ

เปรียบเสมือนกับการทำบุญแล้วอธิษฐานตั้งความปรารถนาว่า อยากบรรลุมรรคผลนิพพานตามพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อให้หมดกิเลส ไม่ต้องกลับมาเวียนว่ายตายเกิดอีก ไม่ต้องกลับมาสร้างกรรมอีก หรือทำบุญแล้วอธิษฐานขอให้รวย เพื่อจะได้บริจาคทรัพย์ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ช่วยทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา และที่สำคัญหากเรารวย จะได้ไม่ต้องกังวลเรื่องการทำมาหากิน มีเวลามาสร้างบุญสร้างกุศล มีเวลานั่งสมาธิมากๆ เพื่อจะได้หมดกิเลสบรรลุมรรคผลนิพพานเร็วๆ ซึ่งความอยากแบบที่กล่าวมานี้ถือว่าเป็นความอยากแบบบริสุทธิ์ (The purest form of desire)

2. ทำบุญแล้ว..จำเป็นต้องอธิษฐานด้วยหรือ การอธิษฐานเหมือนเป็นการทำบุญแล้วหวังผลหรือเปล่า ?

ตอบ พระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังอธิษฐานเลย ท่านทำบุญที่ไรก็อธิษฐานตั้งความปรารถนาอยากจะเป็นพระพุทธเจ้า เพื่อจะได้มาช่วยสรรพสัตว์ให้หมดกิเลส

อีกทั้งการอธิษฐานจิตเป็น 1 ในบารมี 10 ทศ ที่จำเป็นต้องทำเป็นอย่างยิ่ง เรียกว่า อธิษฐานบารมี เพราะหากทำบุญแล้วไม่อธิษฐาน เวลาบุญส่งผลก็อาจจะทำให้ชาติหน้าเกิดมาเป็นคนรวยที่ชั่ว ที่เอาทรัพย์ไปใช้ในทางเสื่อม ก่อเวรสร้างกรรมให้ตัวเองและผู้อื่นเดือดร้อน ดังนั้นเราจำเป็นต้องอธิษฐานเพื่อไม่ให้เอาผลบุญที่เราได้รับไปใช้ในทางเสื่อม เช่น อธิษฐานว่า ด้วยบุญกุศลนี้ ขอให้ข้าพเจ้ามีทรัพย์ไว้ใช้ในการสร้างบุญสร้างบารมีแต่ฝ่ายเดียว สามารถมีทรัพย์ไว้เลี้ยงพ่อแม่ ไม่ใช่นำทรัพย์ไปใช้ในทางเสื่อม และขอให้ทรัพย์ที่จะบังเกิดแก่ข้าพเจ้า ไม่เกิดจากอาชีพนิจฉาวฉินชา 5 อย่าง ที่พระพุทธองค์ทรงห้ามทำ คือ ค้าอาวุธ ค้ามนุษย์ ค้าสัตว์ให้เขานำไปฆ่า ค้าน้ำเมา ค้ายาพิษ เป็นต้น และอธิษฐานกำกับตอนท้าย

ด้วยว่า ‘ด้วยบุญนี้ ขอให้ข้าพเจ้าบรรลุมรรคผลนิพพาน และไปถึงที่สุดแห่งธรรมโดยเร็วพลันเทอญ’

3. ตัวอย่างว่า เราทำบุญไปมากพอหรือยัง ?

ตอบ ถ้าบุญเรามากจนเต็มเปี่ยมแล้ว เราก็ไม่มานั่งอ่านหนังสือเล่มนี้อยู่ตรงนี้หรอก เราคงบรรลุมรรคผลนิพพานไปแล้ว และที่สำคัญ ถ้าบุญเรามากพอ..ปานนี้ เราต้องสมหวังในทุกสิ่งไปแล้ว ดังนั้นให้เราย้อนกลับไปทบทวนดูว่า ชีวิตเราตั้งแต่เกิดมาจนถึงปัจจุบันมีความพร่องหรือได้รับความทุกข์ในเรื่องใดมาบ้าง ก็ให้ทำบุญแล้วอธิษฐานเพื่อเติมเต็มแก้ไขในสิ่งนั้นๆ

4. ต้องทำบุญขนาดไหน ?

ตอบ ต้องทำถึงขนาดที่ใจเราปลื้มสุดๆ หากทำแล้วยังไม่ปลื้ม ก็ต้องทำอีกจนกระทั่งรู้สึกปลื้มให้ได้ เพราะบุญที่ทำแล้วเกิดความปลื้มสุดๆ จะส่งผลได้เร็วกว่า แรงกว่าบุญที่ทำแล้วรู้สึกเฉยๆ หรือทำไปเพราะความเกรงใจ

และที่สำคัญ หากเราทำบุญแล้วปลื้ม อีกทั้งยังสามารถระลึกนึกถึงบุญที่เคยทำไปได้บ่อยครั้งมากเท่าไร ก็จะมีผลต่อจำนวนชาติที่บุญจะส่งผลมากขึ้นเท่านั้น

และมากไปกว่านั้น หากตามระลึกนึกถึงบุญที่ทำไปแล้วบ่อยๆ ด้วยความปลื้มปิติ บุญที่เราตามระลึกถึงนี้ ก็จะไปดูบุญเก่าๆ ที่เคยทำผ่านๆ มาตั้งแต่อดีตชาติ ดึงดูบุญเล็กบุญน้อย บุญที่อ่อนกำลังไปแล้ว ให้ตามมาส่งผล ให้ตามมาหล่อเลี้ยงชีวิตเราให้ดีขึ้น

5. ต้องทำอะไรถึงจะปลื้มปิติ ?

ตอบ ปกติโดยทั่วไป ความปลื้มปิติเกิดจากเหตุหลายอย่าง เช่น ความปิติที่เกิดจากอำนาจสมาธิ การย้อนนึกถึงความดีที่ทำไดยาก การทำบุญอย่างสุดกำลัง หรือการตัดใจจากความตระหนี่ที่ตัดไดยากแบบเอาชีวิตเป็นเดิมพัน อย่างเช่น นายติณบาล ที่ทำบุญด้วยทรัพย์ชิ้นสุดท้าย หรืออดีตชาติของเมณฑกเศรษฐี ที่ทำบุญด้วยอาหารมื้อสุดท้าย ทำจนหมดตัว แต่กลับปลื้มโดยไม่นึกเสียดายเลย อีกทั้งยังมีความปลื้มครบทั้ง 3 ระยะ คือ ก่อนทำ

ขณะทำ หลังทำ เพราะความปริ่มจะทำให้เราประทับใจ
จดจำสิ่งนั้นไปได้นานแสนนาน อีกทั้งยังสามารถนึกถึงได้
เป็นครั้งแรก โดยไม่เคยลืมไปจากความทรงจำเลย และนี่ถึง
ที่เราก็น้ำหน้าตาไหล ขนลุกชูชัน เพราะความปริ่มปริ่ม...

6. อะไรเป็นเหตุที่ทำให้บุญส่งผลช้า ?

ตอบ คงเคยได้ยินว่า ทำบุญแล้ว บุญไม่เห็นส่งผลสักที หากเรากำลังประสบปัญหานี้ หรือเจอใครที่พบปัญหานี้ ก็ให้ลองมาสำรวจกันว่า เป็นเพราะเหตุผลบางประการเหล่านี้หรือไม่...

1. ทำบุญด้วยความไม่ศรัทธา
2. ทำบุญด้วยความเกรงใจ
3. ทำแล้วไม่ปริ่ม
4. ทำแล้วไม่ตามตรีกะลิกนึกถึงบุญอย่างต่อเนื่อง
5. ทำไม่เต็มกำลัง
6. ทำบุญช้า เวลาได้อะไรก็ได้ช้า
7. เวลาจะทำบุญคิดแล้วคิดอีก มีเงื่อนไขในการทำบุญ เวลาได้อะไรก็ได้ยาก มีเงื่อนไขมาก กว่าจะได้

ทรัพย์มากก็ต้องเหนื่อย ต้องแลกมาด้วยความยากลำบาก

8. ก่อนทำบุญ ขณะทำบุญ หลังทำบุญ ใจไม่ใส
มีเรื่องหงุดหงิด กังวล โมโห จนทำให้ใจหมอง

9. วัตถุหรือเงินที่นำมาทำบุญ เป็นวัตถุไม่บริสุทธิ์
ได้มาจากความไม่สุจริต ได้จากอาชีพไม่บริสุทธิ์

10. ผู้ให้และผู้รับเป็นบุคคลไม่บริสุทธิ์ เช่น รักษา
ศีล 5 ศีล 8 หรือศีล 227 ข้อไม่ครบ หรือมีศีลต่างพร้อย

11. เจตนาในการทำบุญไม่บริสุทธิ์ เช่น ทำบุญ
เอาหน้า ทำเพราะแข่งดีแข่งเด่น ไม่ได้ทำเพราะอยาก
บรรลุมรรคผลนิพพาน

12. ทำบุญแล้วนึกเสียดายในภายหลัง

13. ทำบุญไม่ถูกแหล่งนื้อนาบุญ

14. ทำบุญไม่ต่อเนื่อง ทำให้บาปที่เคยทำไว้
ได้ช่องส่งผลก่อนบุญจะส่งผล

15. ขาดการนั่งสมาธิที่สม่ำเสมอ เพราะการนั่ง
สมาธิจะทำให้ใจใส และเมื่อใจใส จะมีอำนาจไปถึงจุด
บุญที่เคยทำไว้ ให้มารวมส่งผลได้เร็วแรง...

